

Antika Kral

Forsantim'in Uyanışı

ÖMÜR UZEL

MARYAM MAHMOUDI
MOGHADAM

Bir zamanlar yeryüzünde antika bir kral varmış.

İsmi Forus Forsantin'miş.

Ona kısaca "Forsantin" diyebilirsiniz.

"Bir dakika! Antika kral mı? O da ne demek?" dediğinizi duyar gibiyim.

O zaman Forsantin'in hikâyesini okumak için hazırlanın ve arkanıza yaslanın. Televizyonları, bilgisayarları ve telefonları kapatın. Kendinize sessiz bir yer bulun. Dış dünyayla olan bağlantınızı şimdilik kesin. Kemerlerinizi bağlayın ve derin bir nefes alın. Çünkü birazdan Forsantin sizi başka bir dünyaya götürecektir.

HOŞÇA KAL RONİVA

Roniva'da sıcak bir yaz günüydü. Hem de ne sıcak... Fırından yeni çıkmış portakallı iri bir kurabiyeyi andıran Güneş, gölgeleri eritiyordu. Deniz, kayalıkların üzerine mavi bir yorgan gibi serilmişti. Günlerden pazar-
dı, öğle vaktiydi.

Forsantin, tarihî Mis Apartmanı'nın çatı katında yaşıyordu. Boydan boya ceviz rengi ahşapla kaplı bu bina, Roniva'nın en güzel binalarından biriydi. Teras katının eşsiz bir manzarası vardı. Forsantin, ne zaman canı sıkılsa soluğu burada alırdı. O gün de canı çok sıkındı. Biraz nefes almak için terasa çıktı.

Karşı komşu Mariki Marilda'nın yaşlı köpeği Frengo, her zamanki gibi salıncakta

uyuyordu. Turuncu tenteli salıncağın bal kabasını andıran minderi kir içinde kalmıştı. Yaşlı köpek, minderin her köşesini ısırılmış. Ah Frengo! Bu salıncak senden ne çekti...

Forsantin, derin bir nefes aldı. Uzun uzun etrafına baktı. Sağ tarafta vapur iskelesi, sol tarafta balıkçıların rengârenk kayıkları duruyordu. Her vapur gelişinde kayıklar dev dalgaların altında sırlıklam oluyordu. Ama bu durumdan şikâyetçi olan da yoktu. Kayıklar mutlu, deniz mutlu, vapur mutlu, balıkçılar mutluydu...

Forsantin, sokağın başında Bay Miko'yu gördü. Bay Miko, ikinci el kitaplara meraklıydı. Mis Apartmanı'nın karşısında küçücük bir dükkânı vardı. O dükkânda eski ama çok değerli kitaplar satardı. Koyu yeşil fötr şapkası, kahverengi gömleği, turuncu fuları ve krem rengi keten pantolonu ile tam bir Ronivalı'ydı.

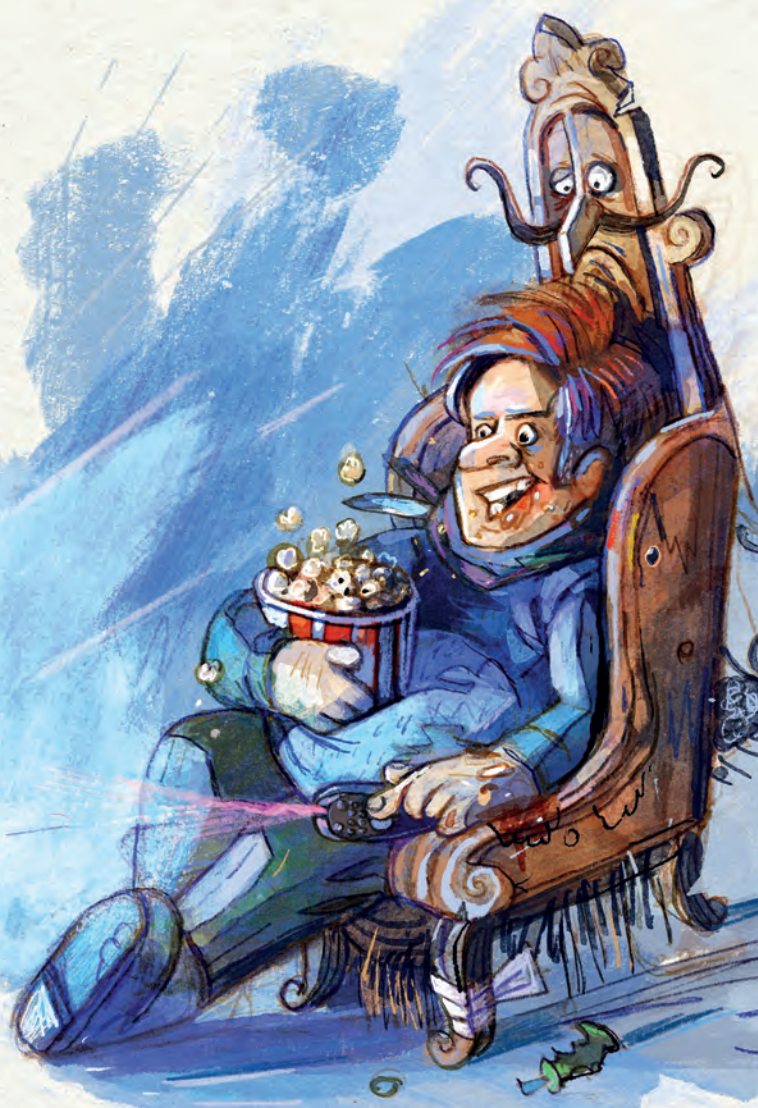
Bu kentte erkeklerin hemen hemen hepsi fötr şapka takardı. Tabii Bay Miko'nun oğlu Palt hariç. O, şapka falan takmazdı. Sadece şapka olsa iyi, hiçbir şeyi kafasına takmazdı. Yalnızca kendisini düşünür, çalışmayı ve tarçınlı tatlıları sevmezdi. Ne babasına ne de Ronivalı diğer erkeklere benzerdi. Palt, babası Bay Miko'nun dükkânında çalışırdı. Yani çalışırdı dediysek öyle her gün değil. Arada bir çalışırdı. Çok uzun boylu, iri kemikli ve oldukça yakışıklı biri olduğunu da belirtmeliyim. Geçen gün kızıl saçlarının iki yanını kazıttı. Aramızda kalsın, bence bu saç modeli ona diğerinden daha çok yakıştı.

Palt, sürekli bir şeyler yiyerek televizyon izlerdi. İzlediklerinin arasında kötü komedi filmleri birinci sırada yer alırdı. O filmlerden öğrendiği komik olmayan şakaları Bay Miko'ya ve Frengo'ya yapardı. Ah zavallı Forsantin! O sevimsiz esprilerden, Palt'ın kulak tırmalayan kahkahalarından ne çekti, bir bilseniz...

Forsantin, Palt yüzünden bu evde nefes alamıyordu. Çünkü yıllardır aynı evi paylaştığı Palt, Forsantin'i sürekli eziyordu.

İşte Forus Forsantin'in canını sıkan da buydu. Sürekli boş şeyler izleyip gülen, kötü şakalar yapan birinin eşyası olmak kolay mı sandınız? Evet, doğru okudunuz. Forsantin, Palt'ın tek kişilik antika koltuğuydu. Yıllardır bu ağırlığı taşımaktan zavallı Forsantin'in ahşap iskeleti zedelendi, hor kullanılmaktan ayakları yamuldu, bakımsızlıktan kiremit rengi parlak kadife döşemesi yırtıldı, altın kaplama işlemleri soyuldu. Ve talihsiz koltuk sonunda çöktü.

Forsantin, bu duruma daha fazla katlanmak istemiyordu. Sonunda evden gitmeye karar verdi. Burada kalırsa iyice çökecekti. Gururlu koltuk Forsantin valizini topladı. Ertesi sabah şafak sökerken, yani Palt, Bay Miko ve Frengo dâhil tüm şehir uyurken evden çıktı.

EL PELO PAZARI'NDAN KAÇIŞ

Saatler 07.15'i gösteriyordu. Forsantin, Roniva'nın boş sokaklarında yürümeye başladı. Nereye gideceğini bilmiyordu.

Eski Taş Köprü'nün üzerinden geçerken birden durdu. "Acaba bu dünyada benim gibi mutsuz bir eşya daha var mıdır?" diye düşündü. Düşündü... Kendisi gibi hikâyesi olan koltuklar, çaydanlıklar, dolaplar olabilirdi. Peki onları nerede bulabilirdi?

Forsantin, tek başına fazla uzağa gidemeyeceğini biliyordu. Ancak yanında güvendiği birileri olursa, o zaman daha da uzağa gitmeye cesaret edebilirdi.

Birden "Ah, tabii ya!" dedi Forsantin. "El Pelo Pazarı!" Bunu daha önce nasıl düşünmemişti?